

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 13C/111/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614213856
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šťastná
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7614213856.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Spišskej Novej Vsi, samosudkyňa JUDr. Katarína Šťastná, v právnej veci navrhovateľa: Ľ. B., V. XX.XX.XXXX, P. Q. XX, T. V. L., právne zastúpený advokátskou kanceláriou JUDr. Alexander Farkašovský & JUDr. Ladislav Zátorský, združenie advokátov, Štefánikovo nám. č. 5, Spišská Nová Ves proti odporcovi Ľ. B., V. XX.XX.XXXX, B. P. O. Š.T. XX, T. V. Ves o určenie výživného pre dospelé dieťa takto

rozhodol:

Súd m e n í rozsudok tunajšieho súdu číslo konania 13P/51/2010-16 zo dňa 7.12.2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach číslo konania 8CoP/44/2011-34 zo dňa 23.6.2011 tak, že zvyšuje výživné odporcu na navrhovateľa zo sumy 70,- € mesačne na sumu 100,- € mesačne počnúc od 1.8.2014 , ktoré je odporca povinný platiť k rukám navrhovateľa vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

Dižné výživné za obdobie od 1.8.2014 do 30.11.2014 vo výške 120,- € je odporca p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom doručený tunajšiemu súdu dňa 01.08.2014 žiadal zvýšiť výživné zo sumy 70,-€ na 180,-€ z dôvodu, že od posledného určenia výživného došlo na jeho strane k podstatným zmenám pomerov. Svoj návrh odôvodnil tým, že v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti bol maloletý, navštevoval prvý ročník strednej školy a medzičasom úspešne ukončil stredoškolské štúdium a bol prijatý na Lekársku fakultu Univerzity Karlovej v Prahe. Odporca na jeho výživu prispieva len sumou 70,-€ a preto sa v plnej miere o neho finančne stará a zabezpečuje ho matka, s ktorou žije v spoločnej domácnosti v rodinnom dome jej otca. K svojim výdavkom uviedol, že matkinmu otcovi prispievajú na bývanie mesačne sumou 160,-€, čo sú dve tretiny celkových nákladov na bývanie, okrem toho má výdavky na stravu 150,- €, hygienické, kozmetické potreby a oblečenie cca 70,-€ a na kultúrny a spoločenský život cca 30,-€. Napriek tomu, že ku dňu podania návrhu ešte fyzicky nenavštevuje vysokú školu, vynaložil už nemalé finančné prostriedky na vstupné náklady súvisiace so štúdiom, a to rezervačnú zálohu na internát vo výške 180,-€, identifikačnú kartu študenta 7,-€, cestovné na zápis 50,-€ a skriptá na jeden akademický rok cca 350,-€. Podľa jeho zistení celkové mesačné náklady na študentský život v Prahe sú vo výške 300,-€ až 350,-€ bez prípadného cestovného domov. Poukázal na to, že všetky výdavky v plnej miere hradí jeho matka a výrazným spôsobom im pomáha starý otec z matkinej strany, keďže odporca prispieva len minimálnou sumou, pričom matka vynakladá finančné

prostriedky aj na svoje stravovanie cca 150,-€, splátku úveru 130,-€, poistenie 33,-€ a 14,-€, sporenie 18,-€ a ďalšie náklady na pohonné hmoty a mobily. Taktiež poukázal, že matka mala náklady aj v súvislosti s jeho prijatím na vysokú školu, nakoľko doučovanie stálo 650,-€, platby za prihlášky 130,-€, knihy na prípravu na prijímacie konanie 35,-€, cestovné na prijímacie pohovory v Martine 30,-€, v Brne 70,-€ a v Prahe 160,-€. Navrhovateľ má za to, že vzhľadom na uvedené skutočnosti je žiaduce, aby došlo k zmene vyživovacej povinnosti zo strany otca, keďže matka už v súčasnosti nie je schopná sama za pomoci svojho otca znášať zvýšené náklady na zabezpečenie jeho potrieb a navyše nie je možné na dlhšie obdobie prenášať vyživovaciu povinnosť z odporcu na starého otca zo strany matky, ktorý mu už aj tak nezištne pomáha. Uviedol, že s odporcom v súčasnosti nekomunikuje, nestretáva sa s ním a odporca o neho neprejavuje žiadne záujem, nehovoriac o tom, že si už ani nepamätá, kedy si odporca na neho spomenul v súvislosti s nejakým malým darom k osobným sviatkom alebo k Vianociam. Má za to, že odporcove pomery sa od posledného určenia výživného zlepšili, pretože je zamestnaný v trvalom pracovnom pomere a stal sa spoluvlastníkom jednoizbového bytu. Otázku prípadného štúdia na vysokej škole preberal nie len s odporcom, ale aj s jeho rodičmi, a to v čase podávania prihlášok na prijímacie pohovory, pričom odporca uviedol, že si má zobrať pôžičku a rodičia odporcu mu prisľúbili finančnú pomoc, ale po prijatí na vysokú školu uviedli, že finančne ho podporovať nemôžu.

Odporca navrhol návrh na zvýšenie výživného zamietnuť z dôvodu, že má veľmi zložitý zdravotný stav a navrhovaná výška výživného by bola pre neho likvidačná. Pre nepriaznivý zdravotný stav sa stal invalidom, čo má veľmi nepriaznivý vplyv na jeho sociálnu situáciu a jeho invalidita vyžaduje zabezpečenie mobility pomocou automobilu, čo sa nevyhnutne prejavuje v podstatne vyšších nákladoch. Jeho poškodenie chrbtice je v takom rozsahu, že pre svoju existenciu musí nevyhnutne používať korzet a k tomu pravidelne posilňovať svalstvo plávaním a cieľným cvičením ako aj pravidelným užívaním väčšieho množstva liekov, čo ma za následok zvýšené výdaje. Zo svojho príjmu, ktorý tvorí invalidný dôchodok, mzda a príspevok, vynakladá na pohonné hmoty a poplatky za auto priemerne 70,-€ mesačne a ďalšie priemerné mesačné náklady ma na lieky vo výške 20,-€, stravu 150,-€, posilňovanie chrbtice a používanie zdravotných pomôcok 15,-€, ostatné osobné výdavky na ošatenie a obuv 20,-€, za bývanie platí 206,67€, smeti 1,67€ a životné poistenie 24,90€. V prípade zvýšenia výživného by sa tak dostal do situácie, kedy by si túto súdom uloženú povinnosť nie vlastným pričinením nemohol riadne plniť a bol by vystavený možnému trestnému stíhaniu za zanedbanie povinnej výživy.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu, oboznámením sa s listinnými dôkazmi a obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13P/51/2010, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Rodičia navrhovateľa nežijú v spoločnej domácnosti, ich manželstvo bolo rozvedené a vyživovacia povinnosť odporcu voči navrhovateľovi bola naposledy určená rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 13P/51/2010, právoplatným dňa 25.7.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 8CoP/44/2011 tak, že odporca bol povinný prispievať na navrhovateľa výživným vo výške 70,-€ mesačne, počnúc od 1.9.2010. V čase tejto úpravy bol navrhovateľ maloletý, začal navštevovať Gymnázium v Spišskej Novej Vsi a žil v spoločnej domácnosti so svojou matkou a jej otcom. Obaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť len k navrhovateľovi, matka bola zamestnaná s priemerným čistým mesačným príjmom 838,03€ a otec mal príjem z invalidného dôchodku vo výške 137,-€, z dohody o pracovnej činnosti vo výške 222,71€ a ako občan s ťažkým zdravotným postihnutím poberal mesačne príspevok na benzín, korzet a auto. V spoločnej domácnosti žil otec so svojou manželkou a jej maloletou dcérou, ktorá pochádza z iného vzťahu manželky a žili v byte, ktorý bol vo vlastníctve matky otca. Manželka otca bola zamestnaná z príjmom okolo 300,-€.

Navrhovateľ sa osobne na pojednávanie nedostavil z dôvodu jeho štúdia v Českej republike a svoje vyjadrenia prezentoval prostredníctvom právneho zástupcu ako aj listinných dokladov. Z predložených listinných dokladov navrhovateľa súd zistil, že v akademickom roku 2014/2015 je študentom prvého ročníka Lekárskej fakulty Univerzity Karlovej v Prahe a jeho náklady spojené so štúdiom spočívajú predovšetkým v nákladoch na ubytovanie, stravu, cestovné miestne ako aj domov, na študijný materiál, ktoré všetky navrhovateľ uviedol aj v písomnom návrhu a ktorých vyčíslenie zodpovedá predloženým listinným dokladom. Z potvrdenia zamestnávateľa matky navrhovateľa súd zistil, že jej priemerný čistý mesačný príjem za obdobie od 07/2013 do 06/2014 je vo výške 905,34€.

Odporca vo svojej výpovedi trval na svojom písomnom vyjadrení a na tom, že nemá z čoho platiť navrhované výživné. Poukázal, že od posledného rozhodnutia súdu o výživnom došlo k zmene jeho pomerov, nakoľko sa rozviedol, s manželkou nežije v spoločnej domácnosti a po rozvode ostala manželka bývať v ich spoločnom byte, na ktorý finančné prostriedky - úver brala bývala manželka. Odporca žije sám v byte, ktorý vlastní jeho rodičia. Náklady na bývanie si hradí sám v plnej výške a keď mu jeho príjmy nestačia na jeho výdavky, požičiava si peniaze od svojich rodičov vo výške 20,- € alebo 50,-€ podľa potreby. Nevie, akú má už u rodičov výšku dlhu, avšak raz im bude musieť určite dlh vrátiť. Poukázal na to, že v účte v banke má debet, ktorý spláca, iný úver neplatí. Mesačne platí životnú poisťku 49,- €, kde oprávnenou osobou je jeho otec a navrhovateľovi prispieva sumou 70,-€ mesačne, nakoľko nemá z čoho prispievať viac. Pred časom si chcel usporiadať svoje rodinné vzťahy, ale nakoniec ho navrhovateľ nepozval ani na stužkovú a zrušil s ním kontakty keď sa dozvedel, že sa pokúša zachrániť svoje manželstvo. Vo vzťahu k synovi však vyvíjal iniciatívu a snažil sa o kontakt s ním, naučil ho šoférovať, chodil aj na chatu k jeho rodičom a takto sa snažil vykompenzovať to, že nemal pre neho peniaze. Vzhľadom na svoje zdravotné postihnutie pracuje ako operátor, pričom prevažnú časť pracovného času sedí za počítačom a vykonávať môže len ľahké práce. V auguste tohto roku si kúpil auto za príspevok, ktorý dostal od štátu s tým, že rozdiel medzi kúpnou cenou a výškou príspevku vykompenzoval tak, že dal ako protihodnotu svoje staré auto. S bývalou manželkou nemá vyporiadané BSM a má za to, že nemá žiadne morálne právo požadovať od nej vyplatenie podielu na byte, pretože úver spláca bývala manželka.

Z listinných dokladov predložených odporcom súd zistil, že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 154,60€, poistenie za auto platí 62,64€ a životnú poisťku 49,-€ mesačne. Platobný doklad SIPO znie na meno odporcu pokiaľ sa týka zálohovej platby za elektrinu vo výške 25,80€ a na meno S.. D. B. pokiaľ sa týka platby nájomného vo výške 178,17€. Matka odporcu čestne prehlásila dňa 28.10.2014, že ona neplatí žiadne platby spojené s užívaním bytu.

Zo správy Katastrálneho odboru Okresného úradu Spišská Nová Ves súd zistil, že odporca je vedený ako vlastníč nehnuteľnosti na LV č. XXXX L. katastrálnom území Spišská Nová Ves. Z LV. č. XXXX súd zistil že odporca vlastní byt č. XX v bytovom dome spolu s E. B., manželkou, v spoluvlastníckom podiele 1/1 a titulom nadobudnutie je kúpna zmluva L. - XXXX/XXXX zo dňa 1.10.2012. Na predmetnom byte viazne ľarcha - záložné právo v prospech Wüstenrot stavebná sporiteľňa a.s.

Okresný dopravný inšpektorát OR PZ Spišská Nová Ves potvrdil, že odporca je držiteľom a vlastníkom osobného motorového vozidla zn. OPEL CORSA , F. : T. od 18.08.2014. Podľa predloženej faktúry zo dňa 20.08.2014 osobné motorové vozidlo zakúpil odporca za cenu 8.500,-€. Dodávateľ a vystaviteľ faktúry J. R. Q.. Dátum prvej evidencie vozidla (rok výroby) je 9.6.2010. Navrhovateľ namietal kúpu za predmetnú sumu a poukázal na to, že odporca si mohol kúpiť auto lacnejšie v hodnote príspevku.

Zamestnávateľ odporcu vo svojej správe potvrdil, že za obdobie od 8/2013 do 12/2013 bol jeho priemerný čistý mesačný príjem 311,90€ a za obdobie od 1/2014 do 7/2014 vo výške 321,97€. Pravidelný príjem zo zamestnania má odporca od 01.08.2013.

Z komplexného posudku odporcu vydaného Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová ves dňa 14.07.2014 súd zistil, že miera funkčnej poruchy odporcu je 50% z ktorej mu vyplývajú sociálne dôsledky v oblasti mobility a orientácie a v oblasti zvýšených výdavkov súvisiacich so zabezpečením prevádzky osobného motorového vozidla a súvisiacich s hygienou alebo opotrebovaním šatstva, bielizne, obuvi a bytového zariadenia. Na kompenzáciu týchto zvýšených výdavkov bol odporcovi rozhodnutím zo dňa 05.08.2014 priznaný jednorázový peňažný príspevok na kúpu motorového vozidla v výške 6.638,79€. Okrem toho mesačne mu je zo strany úradu poskytovaný peňažný príspevok na prevádzku motorového vozidla 33,09€ a peňažný príspevok na hygienu, ošatenie , obuv a bytové zariadenie vo výške 18,39€.

Z výpisov z účtu odporcu súd zistil, že jeho zostatok na účte je v debete, na účet sú mu poukazované pravidelné platby z príjmu, dôchodku a sociálnych príspevkov. Z výdavkov, ktoré boli v prevažnej miere bežné za nákupy v potravinách a menšie výbery v hotovosti súd zistil, že za mobilný telefón mal odporca v máji 2014 výdavok 36,15€ a 37,68€, v júni 2014 výdavok 45,80€ a v júli 2014 v sume 26,75€. Dňa 26.8.2014 zaplatil za opravu mobilného telefónu sumu 145,-€ a v auguste 2014 bol na dovolenke v zahraničí ku ktorej uviedol, že bol vo Francúzku, suma bola minimálna, nakoľko celá dovolenka stála 300,-€ a požičali mu na ňu peniaze rodičia. Podľa výpisu z účtu boli dňa 08.08.2014 robené platby kartou v sume 22,16€, dňa 11.08.2014 v sume 5,59€ a 7,59€, dňa 13.08.2014 v sume 19,98€, dňa 14.8.2014 v sume 19,90€, 9,70€ a 22,84€. Dňa 18.08.2014 bola na účet R. Q. zaslaná suma 6.100,-€.

Z rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 7C/240/2013, právoplatného dňa 5.5.2014 súd zistil, že manželstvo odporcu s E. B. bolo rozvedené.

Zo správy Sociálnej poisťovne súd zistil, že rodičia odporcu sú evidovaní ako poberatelia invalidného dôchodku, matka - S.. D. B. vo výške 338,10€ a otec - S.. J. B. vo výške 360,80€. Otec odporcu je okrem toho ešte evidovaný ako zamestnanec - dohodár.

Podľa § 163 ods. 2 O.s.p. rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa § 78 ods.1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Súd mal po vykonanom dokazovaní a zistenom skutkovom stave preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatným zmenám pomerov na strane navrhovateľa, pretože dosiahol plnoletosť, úspešne ukončil štúdium na strednej škole a stal sa študentom vysokej školy mimo miesta bydliska v cudzom štáte, čím podstatne narástli jeho odôvodnené potreby. U rodičov navrhovateľa nedošlo k zmene v počte vyživovacích povinností, v príjmovej oblasti došlo u oboch rodičov k zvýšeniu príjmu, a to

u matky navrhovateľa zo sumy 838,03€ na sumu 905,34 a u odporcu zo sumy 222,71€ na sumu 321,97€ pri príjme zo zamestnania a valorizáciou sa zvýšil aj jeho dôchodok zo sumy 137,-€ na sumu 154,60€. U odporcu došlo ďalej k podstatným zmenám v jeho osobných pomeroch, nakoľko pri poslednej úprave výživného žil v spoločnej domácnosti s manželkou a jej dcérou, v súčasnosti je rozvedený a žije sám. Po prihliadnutí všetkých uvedených skutočností mal súd za to, že návrh je odôvodnený, avšak nemal preukázané, že by bolo v odporcových možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa sumou 180,-€ , t.j. viac ako 100% navýšenú oproti pôvodnej sume 70,-€, ale nestotožnil sa ani s tvrdením odporcu, že nie je v jeho možnostiach prispievať sumou vyššou ako 70,-€ , nakoľko aj napriek zdravotnému postihnutiu dosahuje odporca pravidelný príjem zo zamestnania aj dôchodku a z výdavkov, ktoré mal súd preukázané, vyhodnotil ako neodôvodnené výdavky na životnú poisťku vo výške 49,-€ mesačne a tiež značne vysoký poplatok za užívanie a opravu mobilného telefónu. Na uvedené výdavky odporcu súd neprihliadol, nakoľko podľa názoru súdu nie sú nevyhnutné a nemôžu byť vynaložené na úkor vyživovacej povinnosti k navrhovateľovi, ktorá má prednosť. K zakúpeniu auta odporcu v sume 8.500,-€ súd uvádza, že tvrdenia odporcu o tom, že rozdiel sumy medzi kúpnu cenou a výškou príspevku zaplatil tým, že dal svoje staré auto ako kompenzáciu, sa javia ako vierohodné, nakoľko z predloženého výpisu z účtu nemal súd preukázané, že by rozdiel ceny zaplatil odporca z iných prostriedkov na účte alebo že by si na tento účel vzal úver a tak zaťažil svoj rozpočet. K nadobudnutiu bytu do spoluvlastníctva s bývalou manželkou súd uvádza, že toho času je byt v bezpodielovom spoluvlastníctve a až vyporiadím BSM bude zrejmé, aký majetkový podiel prípadne odporcovi. Je však zrejmé, že na byte viazne ťarcha v podobe záložného práva a teda, že byt je zaťažený úverom, pričom súd nemal preukázané, že by predmetný úver splácal odporca. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti ustálil súd výšku výživného na sumu 100,-€ mesačne, ktorú považoval za primeranú a na túto sumu aj zvýšil výživné od 1.8.2014, teda odo dňa podania návrhu, kedy k uvedenému termínu mal zároveň preukázanú aj podstatnú zmenu pomerov u navrhovateľa a v prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

Vzhľadom k tomu, že súd zvýšil výživné od 1.8.2014, ku dňu rozhodnutia súdu vznikol zvýšením výživného odporcovi dlh, pričom do výšky dlžného výživného započítal súd sumy 70,-€, ktoré odporca v posudzovanom období zaplatil t.j. $100€ - 70,-€ = 30,-€ \times 4 \text{ mesiace} = 120€$ predstavuje dlh na výživnom a toto dlžné výživné zaviazal súd odporcu zaplatiť v primeranej lehote jednorázovo vzhľadom na výšku dlhu.

Právny zástupca navrhovateľa si v konaní uplatnil náhradu trov, o ktorých súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ bol v konaní úspešný len čiastočne a odporca si náhradu trov konania neuplatnil. Vzhľadom na charakter súdneho konania, predmetom ktorého bola vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu, pričom samotné konanie je v zmysle § 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 71/1992 Zb. oslobodené od platenia súdnych poplatkov, na pomer úspechu a neúspechu účastníkov konania ako aj na pomery na strane odporcu a jeho zdravotné postihnutie, rozhodol súd, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Košice.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení o súdnych exekútoroch a exekučnom poriadku; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia. Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.